

זכרת עיטות - לא?

רקע היסטורי

נצרת עילית הוקמה בדצמבר 1956 בהחלטת ממשלה, על פי חזונו של דוד בן גוריון להקים "ישוב יהודי ליד נצרת".

העלייה מחבר העמים בשנות ה 90 הכפילה, בתוך עשר שנים, את אוכלוסיית העיר. (מ- 23 אלף תושבים ב - 1989 ל- 50 אלף תושבים ב 2002)

קריית הממשלה והיכל המשפט ביססו את מעמדה של נצרת עילית כעיר מחוז המעניקה שירותים לכל האזור.

המצב הדמוגרפי

בעשר השנים האחרונות יש הגירה של ערבים
לנצרת עילית לצד הגירה שלילית של יהודים.

על פי רישומי העירייה: 14.3 אחוזים
מהתושבים הם ערבים.
5 אחוזים נוספים גרים בעיר אך לא שינו
כתובת מגורים.

למה דווקא לנצרת עילית?

מחסור בפתרונות דיור במגזר הערבי וצפיפות מגורים בנצרת.
סמיכות גיאוגרפית המאפשרת המשך אורח חיים וקבלת
שירותי חינוך ודת בעיר נצרת.
רצון לשדרג את איכות ורמת החיים.

מי מגיע? נשים חד הוריות, זוגות צעירים עם ילדים,
סוחרים ובעלי מקצועות חופשיים, רובם נוצרים.

מדוע עוזבים?

העדר תמריצים מצד הממשלה לעידוד התיישבות בעיר.
הקמת הישובים הקהילתיים וההרחבות בקיבוצים.
אי שביעות רצון מגידול האוכלוסייה הערבית בעיר.
חשש מפני ירידת ערך הבתים כתוצאה "מכיבוש" העיר על
הערבים.

מי עוזב? צעירים ומשפחות מבוססות כלכלית.

תמונת מצב

ירידה חדה במספר התלמידים בבתי הספר וגני הילדים

עליה במספר הקשישים והזדקנות העיר

ערעור הביטחון האישי של התושבים

ריבוי סכסוכי שכנים על רקע הבדלי דת ותרבות

דרישה להקמת בית ספר ערבי

הבעיה

איום ממשי על המשך צביונה
וקיומה של נצרת עילית כעיר
יהודית בגליל

איפה הממשלה?

השלטון המרכזי מודע לקיומה של הבעיה

אבל לא עושה דבר.

הניסיון מלמד:הממשלה תפעל רק לאחר איחוע
מכונן שיתרחש בעיר :

תרחיש קיצון אליים.

התעוררות למציאות בה הרוב בעיר יהיה ערבי.

מה עושים?

הגדרת הבעיה הדמוגרפית בנצרת עילית
כבעיה לאומית ולא מקומית.
מעורבות מיידית של ממשלת ישראל.
להכיר בנצרת עילית כפרויקט לאומי
ולהקצות משאבים מיוחדים.
הקצאת דיור והשקעות במגזר הערבי .

עושים!

מיזמים חינוכיים ותעשייתיים לעידוד
הגירה של אוכלוסיה צעירה.

שינוי שמה של העיר כחלק מתהליך
מיתוג ובידול מן העיר הערבית נצרת.